

Οι πάντες κλητοί - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΚΛΗΤΟΙ

Του π. Δημητρίου Μπόκου

Η κλήση των πρώτων αποστόλων τονίζεται εμφαντικά στο Ευαγγέλιο. Ο Χριστός συνάντησε την πρώτη τετράδα των μαθητών του, Ανδρέα και Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη, εν ώρα της εργασίας τους, «ήσαν γαρ αλιείς», μίλησε ενώπιόν τους περί της Βασιλείας του Θεού και τους κάλεσε να τον ακολουθήσουν. Και οι πρώτοι μαθητές, σαγηνευμένοι από όσα είδαν και άκουσαν, υπάκουσαν στο κάλεσμά του και «αφέντες άπαντα ηκολούθησαν αυτώ» (Κυριακή Α΄ Λουκά).

Όλοι οι απόστολοι έγιναν «**κλητοί Ιησού Χριστού**», έλαβαν από το ίδιο το στόμα του Χριστού την κλήση να τον ακολουθήσουν και το έπραξαν αυτό με απόλυτη συνέπεια μέχρις εσχάτης πνοής. Προβάλλουν το γεγονός της κλήσης τους ως τεκμήριο της θεϊκής τους αποστολής και της αυθεντικότητας του κηρύγματός τους, όμως δεν παραλείπουν να τονίζουν ότι δεν είναι οι μόνοι κλητοί από τον Θεό. Μας υπενθυμίζουν ότι και **όλοι εμείς**, οι πιστοί, είμαστε «**κλητοί Ιησού Χριστού**».

Ο Παύλος, π. χ., τιτλοφορούμενος «κλητός απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού», επιστέλλει «πάσι... κλητοίς αγίοις». Είστε και σεις, λέει, οι αποδέκτες όλοι των επιστολών μου, «κλητοί Ιησού Χριστού» (Α΄ Κορ. **1**, 1. Ρωμ. **1**, 1-7).

Μια μεγάλη τιμητική κλήση έχει επιφυλαχθεί από τον Θεό για όλους μας. Είμαστε η εκλογή του Κυρίου, οι «ηγαπημένοι υπό Θεού». Μας διάλεξε η αγάπη του Θεού «προ καταβολής κόσμου είναι ημάς **αγίους και αμώμους**», με σκοπό να γίνουμε άγιοι κι εμείς, αφού αυτός που μας κάλεσε είναι άγιος. Μας διάλεξε ο Θεός απ' αρχής, προ πάντων των αιώνων, «εις σωτηρίαν», που την εξασφαλίζει ο αγιασμός του Αγίου Πνεύματος και η αληθινή πίστη. Μας κάλεσε «εις περιποίησιν της δόξης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού». Αδιανόητο μεγαλείο! Εμείς, οι μικροί άνθρωποι, να αποκτήσουμε τη δόξα του Χριστού! Να γίνουμε «θείας κοινωνοί φύσεως». Μας προόρισε ο Θεός «**εις υιοθεσίαν** διά Ιησού Χριστού». Μπορούσε να υπάρξει κάτι πιο τιμητικό από αυτό για τον άνθρωπο; (Α΄ Θεσ. **1**, 4. Α΄ Πέτρ. **1**, 15. Εφ. **1**, 4. Β΄ Θεσ. **2**, 13-14. Β΄ Πέτρ. **1**, 3).

Έγινε έτσι η αποκάλυψη «μυστηρίου χρόνοις αιωνίοις σεσιγημένου». Φανερώθηκε το προαιώνιο σχέδιο του Θεού (Ρωμ. **14**, 24).

Και τώρα; Ο Θεός έκανε απ' τη μεριά του το τέλειο. Εμείς όμως τί κάνουμε; Έχουμε κατανοήσει ότι είμαστε «κλήσεως επουρανίου μέτοχοι»; (Εβρ. **3**, 1). Το θεωρούμε τιμή μας αυτό; Αν μας καλούσε ένας δυνατός επίγειος άρχοντας, θα αδιαφορούσαμε; Θα περιφρονούσαμε την κλήση του; Ή θα σκοτωνόμασταν να ανταποκριθούμε;

Το ίδιο, λένε οι απόστολοι, να κάνουμε και απέναντι στον Θεό. «Αξίως περιπατήσαι της κλήσεως» που έχουμε λάβει (Εφ. **4**, 1). Μας κάλεσε ο Θεός να γίνουμε γνήσια παιδιά του. Ας ζήσουμε ανάλογα. Μη μείνουμε απλώς κλητοί, ας γίνουμε εκλεκτοί. Μα εμείς νομίζουμε ότι υποχρεώσεις προς τον Θεό έχουν μόνο οι απόστολοι και οι μοναχοί. Όσοι αφιερώνονται αποκλειστικά σ' αυτόν.

Ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος όμως διαφωνεί.

Βλέπω, λέει, πολλούς κοσμικούς να τεμπελιάζουν για τα πνευματικά και να λένε: Πώς είναι δυνατόν παντρεμένοι άνθρωποι εμείς, με πλήθος κοινωνικές υποχρεώσεις, να ανταποκριθούμε στην κλήση του Θεού;

Σ' αυτούς λοιπόν απαντώ: Όλα τα καλά που μπορείτε να κάνετε, κάντε τα. Μην περιγελάσετε κανένα, μην κλέψετε κανένα, μην πείτε ψέματα σε κανένα, μην περιφρονήσετε κανένα, μη μισήσετε κανένα. Μην απουσιάζετε από τις λειτουργικές συνάξεις (από τη Θεία Λειτουργία), να συμπονάτε τους φτωχούς, μη σκανδαλίζετε κανένα. Ξένο πράγμα μην αγγίζετε. Να αρκείσθε στη γυναίκα σας. Αν κάνετε έτσι, δεν είστε μακριά από τη Βασιλεία των ουρανών

(Κλίμαξ, Λόγος Α΄, Περί αποταγής, 42).

Να, που δεν είναι και τόσο εξωπραγματικά εν τέλει τα όσα μας ζητάει ο Θεός.

Καλή, ευλογημένη εβδομάδα! Καλό μήνα!